

RETTENS KENDELSE (Anden Afdeling)

1. juli 1994 ^{*}

I sag T-106/89 REV,

Norsk Hydro A/S, Oslo, ved advokat Jochen Burrichter, Düsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Julian Currall, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kircheng,

hvorunder Norsk Hydro A/S har fremsat begæring om ekstraordinær genoptagelse af sag T-106/89, Norsk Hydro mod Kommissionen, i hvilken Retten i Første Instans afsagde kendelse den 19. juni 1990 (ikke trykt i Samling af Afgørelser),

har

^{*} Processprog: engelsk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af præsidenten, J. L. Cruz Vilaça, og dommerne C. P. Briët, D. P. M. Barrington, A. Saggio og J. Biancarelli,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

- ¹ Norsk Hydro A/S er en af de fjorten virksomheder, der er adressater for Kommissionens beslutning 89/190/EØF af 21. december 1988 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/31.865, PVC, EFT L 74, s. 1, herefter benævnt »beslutningen«). Ved denne beslutning har Kommissionen blandt andet pålagt Norsk Hydro en bøde på 750 000 ECU.

2) Ved stævning registreret den 25. april 1989 anlagde Norsk Hydro sag ved Retten med følgende påstande:

1) Beslutningen erklæres ugyldig på grund af tilsidesættelse af væsentlige formfor-
skrifter, for så vidt den angår sagsøgeren.

2) Beslutningen annulleres, for så vidt den angår sagsøgeren.

3) Subsidiært, den pålagte bøde nedsættes væsentligt.

4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

3) Ved kendelse af 19. juni 1990 (sag T-106/89, Norsk Hydro mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser) afviste Retten, på grundlag af en af Kommis-
sionen fremført formalitetsindsigelse sagen som anlagt for sent. Norsk Hydro
appellerede ikke kendelsen. Sagen blev slettet af Domstolens register ved kendelse
af 16. januar 1991.

4) Ved dom af 27. februar 1992 (forenede sager T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89,
T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 og T-104/89,

BASF m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 315), som var anlagt af tolv af de tretten øvrige virksomheder, der berørtes af beslutningen, fastslog Retten følgende:

»1) Den retsakt, som er meddelt sagsøgerne og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* L 74 af 17. marts 1989 (s. 1), og hvis titel lyder: 'Kommissionens beslutning af 21. december 1988 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/31.865, PVC)', er en nullitet.

2) Sagerne afvises.

3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.«

5 Ved stævning registreret på Domstolens Justitskontor den 29. april 1992 under nr. C-137/92 P har Kommissionen appelleret Rettens dom.

6 Ved processkrift registreret på Rettens Justitskontor den 26. maj 1992 har Norsk Hydro fremsat begæring om ekstraordinær genoptagelse af den sag, hvori Retten afsagde nævnte kendelse den 19. juni 1990. Kommissionen har den 12. juni 1992 indgivet skriftlige indlæg vedrørende denne begæring om ekstraordinær genoptagelse.

- 7 Retten (Anden Afdeling) har ved kendelse af 6. december 1992 udsat sagen på Domstolens afsigelse af dom i sag C-137/92 P.
- 8 Ved dom af 15. juni 1994 (sag C-137/92 P, Kommissionen mod BASF m.fl., Sml. I, s. 2555) har Domstolen taget stilling til Rettens afgørelse om, at beslutningen var en nullitet (jf. dommens præmis 48-53), og har herved fastslået:
- »1) Den af Retten i Første Instans afsagte dom af 27. februar 1992 i de forenede sager T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 og T-104/89 ophæves.
- 2) Kommissionens beslutning 89/190/EØF af 21. december 1988 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/31.865, PVC) annulleres.
- 3) Kommissionen betaler sine egne omkostninger samt de indstævntes samlede omkostninger både i sagen for Retten og for Domstolen.«.

9 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 26. maj 1992 har Norsk Hydro i nærværende sag om ekstraordinær genoptagelse nedlagt følgende påstande:

- 1) Begæringen om ekstraordinær genoptagelse tages til følge.

- 2) Retten i Første Instans' kendelse af 19. juni 1990 ophæves.

- 3) Den af sagsøgeren ved stævning 24. april 1989 anlagte sag fremmes til realitetsbehandling.

- 4) Det fastslås, at den foranstaltning, som er meddelt sagsøgeren og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* L 74 af 17. marts 1989, (s. 1), og hvis titel lyder: »Kommissionens beslutning 89/190/EØF af 21. december 1988 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/31.865, PVC)«, er en nul-litet.

- 5) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

10 Ved svarskrift registreret på Rettens Justitskontor den 17. juni 1992 har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

- 1) Begæringen om ekstraordinær genoptagelse afvises.

2) Subsidiært, begæringen tages ikke til følge.

3) Under alle omstændigheder tilpligtes Norsk Hydro at betale omkostningerne i forbindelse med nærværende begæring.

- 11 Ved vurderingen af, om nærværende begæring om ekstraordinær genoptagelse skal tages til følge, bemærkes indledningsvis, at artikel 41, stk. 1, og 2, i statuten for EØF-Domstolen (herefter benævnt »statutten«) — som i henhold til samme statuts artikel 46, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten — bestemmer følgende:

»En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.«

- 12 Disse bestemmelser suppleres af bestemmelserne i artikel 125-128 i Rettens procesreglement. Ifølge artikel 126, stk. 1, litra d), skal begæringen om ekstraordinær genoptagelse »angive beviserne for tilstedeværelsen af de faktiske omstændigheder,

som begrundet den ekstraordinære genoptagelse«. Artikel 127, stk. 2, bestemmer, at »uden at tage stilling til sagens realitet afgør Retten, på grundlag af parternes skriftlige bemærkninger og efter at have hørt generaladvokaten, om begæringen om ekstraordinær genoptagelse skal tages til følge.«

- 13 Retten skal derfor i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser i statuten og i procesreglementet afgøre, om Norsk Hydro's begæring om ekstraordinær genoptagelse af den sag, hvori Retten afsagde kendelse den 19. juni 1990, skal tages til følge.
- 14 Ifølge fast retspraksis er genoptagelse ikke en appelmulighed, men et ekstraordinært retsmiddel, som giver mulighed for at anfægte en endelig doms retskraft på grund af de konstateringer af faktiske omstændigheder, som den dømmende myndighed har baseret sig på. Genoptagelse forudsætter, at der er fremkommet nye omstændigheder af faktisk art, som er tidligere end dommens afsigelse, og som indtil da var ukendt for den ret, som har afsagt dommen, samt for den part, der begærer genoptagelse, og som, såfremt retten kunne have taget dem i betragtning, ville have kunnet føre til en anden afgørelse af tvisten end den trufne (jf. Domstolens kendelse af 25.2.1992, sag C-185/90 P-Rev., Gill mod Kommissionen, Sml. I, s. 993, og Rettens kendelse af 26.3.1992, sag T-4/89 Rev., BASF mod Kommissionen, Sml. II, s. 1591).
- 15 Den part, der begærer genoptagelse, har anført, at som Retten har fastslået i den førnævnte dom i sagen BASF m.fl. mod Kommissionen, er Kommissionens beslutning en nullitet, og den kunne derfor anfægtes under et annullationssøgsmaal uden hensyn til nogen frist. Følgelig har Retten i sin kendelse af 19. juni 1990, hvorved Retten afviste sagen, fordi den var anlagt for sent, ikke taget hensyn til formmanglerne ved vedtagelsen af beslutningen, som dels er en faktisk omstændighed »af afgørende betydning«, efter statuttens artikel 41, stk. 1, dels var ukendte for både Retten og Norsk Hydro, da kendelsen af 19. juni 1990 blev afsagt.

- 16 Det fremgår af Domstolens dom i sagen Kommissionen mod BASF m.fl., at beslutningen ikke var en nullitet allerede ved vedtagelsen den 21. december 1988.
- 17 Herefter kan den part, der begærer genoptagelse, ikke under henvisning til, at denne beslutning er en nullitet, hævde dels, at denne nullitet er en ny faktisk omstændighed af afgørende betydning for konklusionen i kendelsen i den sag, der begæres genoptaget, dels, at denne nullitet kan give grundlag for, at samme part uden hensyn til nogen frist anlægger sag med påstand om annullation af beslutningen.
- 18 Det må derfor fastslås, at den part, der begærer genoptagelse, ikke har ført bevis for eksistensen af en faktisk omstændighed, som kan begrunde en ekstraordinær genoptagelse af den sag, hvori Retten har afsagt kendelse den 19. juni 1990. Følgelig må begæringen om ekstraordinær genoptagelse afvises.

Sagens omkostninger

- 19 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da den part, der har fremsat begæring om ekstraordinær genoptagelse, har tabt sagen, pålægges det denne at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEEN (Anden Afdeling)

- 1) **Begæringen om ekstraordinær genoptagelse afvises.**

- 2) **Den part, der har fremsat begæring om ekstraordinær genoptagelse, betaler sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg, den 1. juli 1994.

H. Jung

Justitssekretær

J. L. Cruz Vilaça

Præsident